

Afscheid Sietse Fritsma (PVV)

Door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib

31 oktober 2019

Geachte heer Fritsma, beste Sietse,

Een hoffelijke houdegen – zo werd je in 2013 in *Vrij Nederland* genoemd.
Het is een passende omschrijving.

In de Kamer hebben we je leren kennen als iemand die de confrontatie niet schuwt.
Die steeds opnieuw van leer trekt tegen immigratie en het asielbeleid.
Dat doe je in duidelijke, niet mis te verstane taal.
Asielzoekers noemde jij consequent gelukszoekers.
Prachtwijken noemde je rotwijken, en je stelde voor dat politici die daar anders over dachten zélf maar eens in die wijken moesten gaan wonen.
Je gebruikte vaak grote woorden, ongepolijst, en een beetje rauw.
Maar na afloop van de debatten stond jij gemoedelijk te praten met de asielzoekers die erbij aanwezig waren, of met de bewindspersonen die je in het debat zo hard had aangevallen.
Ook naar je collega-Kamerleden was je altijd vriendelijk.
Of, zoals het letterlijk in *Vrij Nederland* stond: ‘Uit de mond van Sietse Fritsma klinken harde oordelen zelden gemeen.
Het is gewoon een aardige kerel, die weet waar hij over praat.’

Je kwam in de Kamer in 2006, nu dertien jaar geleden, als één van de negen PVV’ers van het eerste uur.
Geert Wilders wilde vooral mensen uit de praktijk op zijn lijst.
Een oud-politieagent, een rechter, een voormalig journalist.
En de zoon van een palingvisser uit Franeker, met een nuchtere Friese inslag.
Het is nooit je jongensdroom geweest om de politiek in te gaan, al vond je het als kind wél interessant.
Je probeerde alles te volgen en te begrijpen, en als je het niet snapte vroeg je het aan je vader.

Dat jij je uiteindelijk tóch verkiesbaar hebt gesteld voor de Tweede Kamer, is een direct gevolg van je werk bij de IND.
Je hield je bezig met immigratie en asiel.
Ook in de Tweede Kamer is dat altijd de rode draad gebleven.
Je hebt nooit een andere portefeuille gehad.
Veel van de 322 moties die je (mede) hebt ingediend (van 250 moties was je eerste indiener) waren ‘herhaalmoties’.
Elke keer in nét iets andere woorden, maar bijna altijd gingen ze over hetzelfde: ‘asielstop’ of ‘grenzen sluiten’.
Frappier toujours, is jouw adagium.

Niet alleen de inhoud, maar ook de toon maakte dat je vaak alleen stond in debatten.
Het kon je niet veel schelen.

Je staat bekend als een serieus Kamerlid met een aanstekelijk enthousiasme, en als iemand met een grote feitenkennis.

Zelf zei je daarover: 'Ik ken de dossiers echt wel, maar ik probeer altijd te kijken of het nog wat met de echte wereld te maken heeft.'

Bij de Regeling van Werkzaamheden bleef je vaak zo lang mogelijk doorpraten.

Je zocht ook altijd oogcontact.

We kunnen je uittekenen met je armen over elkaar of, als je achter het spreekgestoelte stond, met een pen in de hand.

In afgelopen jaren bestond je leven toch grotendeels uit de PVV.

Je hebt een groot hart voor jouw partij.

Dat spreekt ook uit je brief.

In 2010 en 2011 gaf je sturing aan de eerste PVV-fractie in de gemeenteraad van Den Haag.

Je deed zelf de selectie en organiseerde zaterdagse opleidingsklasjes.

In 2015 werd je vicevoorzitter van de PVV-fractie.

Maar soms was er ruimte voor ontspanning – verving je die pen in je hand voor een biertje.

Bitterballen erbij en voetbal kijken, ADO Den Haag én SC Heerenveen.

Beste Sietse,

Ik zeg het nog maar eens: als Voorzitter ben ik niet blij met het grote verloop in de Kamer.

Als je het vertrouwen krijgt van je kiezer, heb je de verantwoordelijkheid om dat waar te maken.

Maar iedereen maakt een eigen afweging, op basis van eigen omstandigheden.

Jij vindt het tijd voor een werkzaam leven buiten de Kamer.

Je collega Harm Beertema zei deze zomer in een interview in *Trouw* dat het voor PVV'ers koud is buiten de eigen fractie.

Ik hoop dat jij en je nieuwe onderneming warm landen.

Je wilt gaan zonder te veel gedoe.

Gewoon, vertrekken en klaar.

Dat lukt niet helemaal...

Want ik mag je vertellen dat het Zijne Majesteit de Koning heeft behaagd om je te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Het ga je goed.